

γίδα

γίδα, η, ουσ. [μεγεθ. του ουσ. γίδι], η γίδα· γυναίκα δύστροπη και πεισματάρη: «μέχρι να την παντρευτεί, ήταν τύπος και υπογραμμός, μόλις όμως την παντρεύτηκε, έδειξε τι γίδα που ήταν!»·

- *κι από στέρφα γίδα βγάζει γάλα*, είναι τόσο ικανός, που βρίσκει τον τρόπο να κερδίζει και από τα πιο ασήμαντα πράγματα: «ο μεγάλος του ο γιος είναι μπιτ μπουνταλάς, αλλά ο μικρός του κι από στέρφα γίδα βγάζει γάλα»·

- *κουραπέτσα, γίδα*, βλ. λ. [κουραπέτσα](#)·

- *σαν τη γίδα το τομάρι*, λέγεται ειρωνικά στην περίπτωση που κάποιος φοράει συνεχώς το ίδιο ρούχο: «αμάν, μωρ' αδερφάκι μου, άλλαξε και καμιά φορά αυτό το πουκάμισο που το κοτσάρισες απάνω σου σαν τη γίδα το τομάρι!»·

- *ψήσου γίδα μ' ψήσου*, (για τάβλι) λέγεται ειρωνικά από τον αντίπαλο παίχτη, που συγκεντρώνει σιγά σιγά και με επιτυχία τα πούλια του στην περιοχή από την οποία θα αρχίσει να τα μαζεύει. Από το ότι η γίδα ψήνεται σιγά σιγά για να καλοψηθεί

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας